

„Emoce v hudbě“

Po stránce **formální** obsahuje práce čestné prohlášení, poděkování, český a anglický abstrakt s klíčovými slovy, podrobný obsah strukturovaný podle desetinného třídění (vše nečíslováno), úvod (strana 1), teoretickou část (strany 2-63) a empirickou část (strany 49-75), závěr (strana 76), seznam použité literatury (strany 77-84), obsahující 87 titulů, z toho 66 publikovaných po roce 2000, a přílohu - dotazník (strany 85-93).

Teoretická část se skládá ze sedmi dále ještě podrobněji strukturovaných kapitol:

2. Emoce „v hudbě“ (původ hudby, předvědecké písemnictví o emocích v hudbě, základní názorové pozice ve studiu emocí v hudbě, emoce z pohledu muzikologie, hudba z pohledu psychologie, emoce v hudební psychologii).
3. Pojetí emocí v psychologii (diskrétní emoce, základní emoce a prototypický přístup, dimenzionální přístupy, terminologické problémy).
4. Hudební emoce (estetické emoce, hudební emoce v užším slova smyslu).
5. Zdroje emocí v hudbě (vnitřní zdroje, ikonické asociace, zvukomalba, epizodické asociace, text a lidský hlas, ostatní faktory, interakce různých zdrojů emocí).
6. Silné emoční reakce na hudbu (fenomén „chills“, emoce v silných zážitcích při hudbě).
7. Biologicky orientované přístupy k emocím v hudbě (měření fyziologických reakcí, neuropsychologické výzkumy).
8. Vybraná pojetí emocí v hudbě (pojetí Davida Hurona, přístup Matthewa Lavyho).

Empirická část zahrnuje dvě kapitoly:

9. Silné emoční prožitky při hudbě: dotazníkové šetření na české populaci (metoda, výsledky, diskuse).
10. Explorační studie možností měření kožního odporu jako metody zkoumání silných emočních reakcí při hudbě (metoda, výsledky a diskuse).

Po stránce **obsahové** se jedná o tematicky velmi zajímavou originální práci. Autor prokázal v diplomové práci velmi dobrou znalost zkoumané problematiky, jak v oboru psychologie, zejména psychologie emocí, tak oboru muzikologie. Teoretická část práce, v níž se autor zabývá problematikou emocí v hudbě, je zpracována důkladně, se znalostí nejnovějších publikací, právě tak jako empirická, resp. výzkumná část, kde autor kombinuje dva výzkumné přístupy - dotazníkový a psychofyziologický.

Cílem práce bylo v první řadě odpovědět pomocí české verze Schönbergerova dotazníku na šest výzkumných otázek uvedených na straně 55. Výsledky, které autor podrobil kritické diskusi, jsou prezentovány v 9 přehledných tabulkách a na 7 obrázcích. Vlastní experimentální výsledky srovnal s reprezentativními zahraničními studiemi (Sloboda 1991, Schönberger 2006). V návaznosti na výzkum pomocí dotazníku použil diplomand měření fyziologických reakcí, konkrétně kožně galvanické reakce, jako metodu validizace slovního subjektivního hodnocení. Touto metodou netestoval žádnou hypotézu, jednalo se o explorační analýzu.

Výsledky empirické části práce jsou prezentovány přehledně a přesvědčivě.

Autora je třeba pochválit za odvalu vydat se po - u nás - „neprošlapané cestě“ a pokusit se přispět k psychologickému poznání v oblasti hudební psychologie.

Na práci považuji za nejcennější empirickou část, resp. empiricky získané původní výsledky, prezentované a interpretované s vzhledem do problematiky. Jistě bude třeba dalších výzkumů, které mohou získané výsledky ověřit a poznání v oblasti emočních reakcí na hudbu rozšířit.

Je obtížné autorovi diplomové práce něco vytknout. Snad jenom to, že se v teoretické části práce nezmínil o starších českých autorech, kteří se problematikou emocí v hudbě zabývali. Jde jednak o Ferdinanda Knoblocha a jeho interpersonální hypotézu v hudbě (práce z šedesátých let dvacátého století, z doby před jeho emigrací), jednak o empirické práce psychologicky orientované muzikoložky Jarmily Doubravové, které publikovala v časopisu Československá psychologie v devadesátých letech. I když se přístup těchto autorů liší od přístupu soudobých zahraničních autorů, na které diplomand navazuje, rozhodně by neměli zůstat zapomenuti.

Přeji autorovi diplomové práce, aby v nastoupené cestě v oblasti hudební psychologie úspěšně pokračoval a měl na ní dost trpělivosti.

Diplomovou práci Romana Mlejnků **doporučuji k obhajobě.**

PhDr. Daniel Heller

Psychologický ústav AV ČR

V Praze dne 12. 9. 2007